

אמצי 6369 a
(אביה) אלימלך מצקר.

תולין.

פבר 65

עבריה

צמורה מצקר

טענה בר' שמואל הסוחר, הנגיד.

טענה בר' שמואל הסוחר, הנגיד - ירא שמים וסוחר גדול, עם ר' יענקל
"בעל העגלה" ר' שמיל הסוחר, נסע המיד עם יענקל בעל העגלה - וזאת עשה כסחר,
המיד מחוץ לעירו. כעם אהה הוא עבר דרך יקר, זה היה לפנות ערב, בין השמשות,
וצריך היה לעשות את צרכיו. הוא התפלל מנחה ועלה על העגלה. כעבור זמן מה,
הוא ראה שאין לו את הארנק עם הכסף. אז הוא נעשה עצוב. ר' יענקל בעל העגלה,
הרביש שהוא עצוב - כי הוא היה המיד שמה. ושאל אותו: "מה קרה שבניך כה עצוביט?
הוא ענה: "כשעשיתי צרכי ביער, כנראה נסל הארנק עם כפתי." ענה לו יענקל כי
כשהוא יחזור בחזרה, מן הדרך, הוא ידע את המקום שהוא ירד, וזאת יחפש במקום
זה, אזלי הארנק עוד ישנו.

כשהם חזרו, הוא באט נעצר ע"י המקדש הנ"ל ור' שמואל נכנס עם ליכר.
הוא הכיר את המקום וכבא את ארנק הכסף. ר' יענקל בעל העגלה, נשאר לשבת על
העגלה. לאחר רבע שעה, ר' שמיל לא חזר, הוא נכנס ליער - וראה שהוא סופר את
הכסף ומכניס את הארנק לכיסו, נמתחיל לבכוח. ר' יענקל בעל העגלה שאל אותו:
למה אתה בוכה - החסר לך כסף? הוא ענה לו שלא הסר לו כלום ולא ענהו
סרע הוא בוכה.

ויהי היום ור' שמיל הסוחר, התחיל לרדת מנכסיו - וראה שמידי פעם, הוא
יורד ויורד ונשאר לו עוד מעט כסף, אה העגלה והסוס, הוא מסר לר' יענקל ואמר
לו: "לך לך והצליח - והקה את זה עמך, והלך ממני והתפרנס מזה."

עברו כמה שנים והוא ירד מנכסיו כ"כ שצריך היה ללכת ולפשוט ידו. ור'
יענקל, בעל העגלה, התחיל להצליח ועלה ועבר לעיירה אחרת. הוא נעשה סוחר, כי
ידע את כל סודות הסוחר שמיל - וכבר לא היה יוחר, בעל עגלה; וקראו לו
"הגביר סתפיר" (מה"שטטיל").

ר' שמיל הסוחר, נסע פעיר לעיר, לקבץ נדבות. ונזדמן לו להיזח באותה
עיר, שהיה בה ר' יענקל, בעל העגלה. וזאת לא ידע שר' יענקל נמצא שם.

זה היה בקרב שטח, ר' יענקל העשיר הגדול מהעיר, היה מכניס אדריחים.
והוא הכיר את ר' שמיל - ור' שמיל, לא הכיר את יענקל וצחיה לבוש יפה, עם שעון
ושרשרה זהב ועשיר מאד.

נגש ר' יענקל לר' שמיל ולא אמר לו ר' שמיל, אלא נהן לו "שלום עליכם"
ושאלו, אם יש לו מקום ללון ולאכול. ענה לו ר' שמיל: "כרגע באתי העירה."

